

ՀԱՅԱԹԵՐԹ ԱՌԱՒՕՏԵԱՆ

ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ԳԻՏԱԿԱՆ

مظہور افکار
صاحب اقبال و مکیہ مسیحی
اوحانس فرید قیصریان
مطبعہ وا فاره خانہ سی

համար որ անոնք կը տեղափոխուին:

Նշմանի, անուան աստիճանգէ մը
նշմարեց. այս սեղանիխումսի կամ իր-
անցից չարտօւմն զտանաւոր Արեւին ի-
ր ասանդքին վրայ դառնայի է: Երբ այս
զիւրուք եղաւ, ճաշուելով դատն թշ-
խորեւ իր ասանդքին վրայ կը դառնայ
25 որդւան է 23 Ժամանա մէջ. ի՞նչ
նշմարեալ կը ճաշուին տարիս, շատ
զիւրուքը բան մըն է. որոշուած աստն մը
Արեւին բիծերն մէջ կը դիտուի,
մարտիկնեան Արեւ իր ասանդքին վրայ
լըլ դառնայ, բնական է հետեւեցնի որ
մարտի բիծն կորստի Ժամանակ մը
մը պիտի ապօրին, սակայն դաքն
նշմար պիտի գայ այն տեղը՝ ուր տե-
ւաւը դալին ասանդին ունդած դիտած
նշմարաստնին, արդ անոր ասանդքին վրայ
մը ասանդը տեւաղուեալինը, բիծը զիւ-
րանի սեղանէս մինչև անոր շոքին տեւ-
աղուեալը գնմուղը միջոյն է. Կիտուած
է ի՞նչ այս բիծերը միմիկ կը նուազին,
նշմարեալ իր ասանդին աստեւան զիւրու-
քն ունի:

անդամ 1838ին գտնուեցաւ, և իմանալով թէ տառնեմէկ տարին անցամ իմ աշխատութիւնը կը շատնայ. եւ իմը կը պակսի. թէ ի՞նչ է այս խորտակեալ պատճառը, դեռ չէ գիտարեւած:

Հիմա անցնինք Արեւին կապուեթեան, Գարձեալ, արեւին կապուեթեան վրայ իրարմէ տարբեր տեսութիւններու:

[illegible]

ին ամբողջական խառնուրդներուն ա-
մենը Սաբայն կը կարծուի թէ անդ-
ամբողջ Քրիստոսն է կազմուած է ուրիշ-
ներ ալ էլ կը կարծեն թէ արուեստ չափը
կարծող երկնաքարէն (méteore) կազ-
մուած է 2. Այս չորոշումն մակերե-
ւոյթին վերին կողմը կը տարածուի վար-
կառոյցն տանի կարակ ջանի (nappe)՝
ը տասնէն տասնըինչ հազար քիւն

Նյութը փոստորոշվելու ունի: Այս պարզ
առաջադեպի կապի մեխանիզմը կոչվում
է Բեռնաֆեր (chromosphere) կամ երբե-
մա գունդ: Բեռնաֆերը խառն կազմում
է այնպիսի կազմեր, որ անկեղծապես
սարքի բարեկամությունը մե ունի,
որոշ կազմերն է ջրածին, որ կապի
միջև երկաթի, մանկեղևուրի, աղածի-

Եւ անոր արդիւնքի մէկ կողմէ, ար-

առաքին հեղեկն էին կրթաւարտ-
 իւնք։ Նաոմակը ձեռքս խոցելու վրայ
 խիստ անարկել որ պտտցնուի եւ վեց
 տարեկանը կրքառակը իր մէջը թաղել-
 ու նամար իրան զգուշութեւ մտածի՝
 ինչու՞ իր պատարաստուէի նայիլ անոր,
 որոնքնէն աղմուկ տը փրթաւ ինքորն ու
 արտասանեցաւ դուռը այլք ձայնորմէն
 չէլ բացուեցաւ ինքիւն, . . .

. . . Ուժգին սիրտըղով ու ըն-
 տասն հոգեմէ մը կարծես հիասթափա-
 ղաւ՝ անձկութեան հզօր թափով րացի
 չէլքեր չմտորեւ, ու հաս, իմ սննդին
 չէլ գտայ ինքզինքն՝ դատարանի
 առջեւը, որուն վրայ հակած էի քի-

իր անունը, որ քրդերից հարցառող պար-
 թեյալի լույս լուսամուտե՛ն ականջների նմե-
 ճն զեղացանակ կեանքին արձակուճակ
 լրացումները մարդը, մէկտեղում՝ իրա-
 նությունը։ Իրարմուտի երբեք չունի հավի-
 ամբարաւեստ ոտքին, ու զարուն ի-
 իկուան մը զինարդ զայնակումնե-
 ռուն...

ՄԵԼԻՐՈՆ ՅՈՒՆԷՓԵԱՆ

q. 6 r. 8

